

støttet. Derfor skal vi bare have lidt finpudsning og juristeri, og så kan det bare skrives under, og så er den klart. Sådan kan det da godt være at man i et udenrigsministerium i Danmark – i et rigt land – kan sidde og tænke at det er.

Men hvis man nu spørger dem, der måske har mere indsigt i, hvad der foregår ude i virkeligheden, nemlig gruppen af forskellige udviklingsorganisationer, 92-gruppen, som jo har skrevet brev til ministeren, så står det jo noget anderledes. Så står der jo, at udviklingslandene ikke følte, at deres udviklingsbehov blev tilgodeset i forhandlingerne. De mener ikke, at der er blevet taget tilstrækkeligt hensyn til udviklingsaspekterne, og at det, der er aftalt, i alt for høj grad tilgodeser EU's egne snævre handelsinteresser. Derfor siger man, at der er brug for at få en genforhandling og der er brug for at få en stærkere indsats for at få udviklingshensynet til at blive langt mere fremtrædende.

Man opstiller syv punkter, som jeg da gerne vil høre ministerens reaktion på, for det er jo et brev til ministeren, der også er blevet rjendsendt til Udenrigsudvalget og Europaudvalget:

Punkt 1: Danmark bør arbejde for, at forhandlingerne om delaftalerne genåbnes og forhandles i overensstemmelse med AVS-landenes udviklings- og regionale integrationsinteresser.

Punkt 2: Danmark bør arbejde for, at der udvises en høj grad af fleksibilitet i forhandlingerne, herunder at de lande, der ikke ønsker at indgå EPA-aftaler, tilbydes handelsaftaler, der ikke stiller dem ringere end før den 1. januar 2008, f.eks. i form af GSP+.

Punkt 3: Danmark bør arbejde for at sikre AVS-landene ret til at afvise omfattende handelsliberaliseringer, og vi bør arbejde for udvidet adgang til såvel kortsigtede som langsigtede beskyttelsesforanstaltninger.

Punkt 4: Danmark bør arbejde for en skarp irettesættelse fra Rådet til Kommissionen, som gør, at det pres og de trusler, der er kommet fra Kommissionen i forhold til forhandlingerne, stopper.

Punkt 5: Danmark bør arbejde for fuld respekt for, at de afrikanske lande afviser forhandlinger om investeringer, konkurrencepolitik og offentlige indkøb, og når man snakker om maksimal fleksibilitet i forhandlingerne, skal det også give mulighed for, at AVS-landene helt afstår fra at forhandle på områder som f.eks. offentlige indkøb.

Punkt 6: Danmark skal sikre større markedsadgang for AVS-landene til EU, herunder yderligere lempelse af EU's oprindelsesregler.

Punkt 7: Danmark skal sørge for at øge bistanden til AVS-landene.

Jeg mener, at det er meget præcise anvisninger på, hvad man synes regeringen bør arbejde for, og det er med udgangspunkt i, at der er brug for genforhandlinger – og det ord, genforhandlinger, hørte jeg ikke – og at det, der er opnået, langtfra er godt for udviklingslandene.

Jeg skal på den baggrund (på vegne af EL) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger, at formålet med økonomiske partnerskabsaftaler med EU bør være at fremme AVS-landenes udvikling og fattigdomsbekæmpelse. Regeringen opfordres til at arbejde for at:

- forhandlingerne om de indgåede interimaftaler genåbnes og forhandles i overensstemmelse med AVS-landenes udviklingsinteresser,
- kravet om gensidighed i liberalisering opgives og AVS-landene får ret til at afvise de nuværende omfattende liberaliseringer,
- AVS-landene får udvidede og effektive beskyttelsesmekanismer mod al dumping, bl.a. af landbrugsvarer,
- de AVS-lande, der ikke ønsker at indgå EPA-aftaler, tilbydes andre aftaler, der ikke stiller dem ringere end før 1. januar 2008,
- EU efterlever sit tilsagn om at øge bistanden, herunder at yde øget handelsrelateret bistand til AVS-lande i forbindelse med partnerskabsaftalerne,
- EU kun stiller krav om skærpede regler for serviceydelse, intellektuelle ejendomsrettigheder, konkurrence, investeringer samt offentlige indkøb, i det omfang det tjener AVS-landenes udviklingsinteresser og ønsker,
- EU lemper sine oprindelsesregler for import fra AVS-lande.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 61).

Vi prøver altså at lytte til udviklingsorganisationer og deres kritik og forslag, og vi siger nej til den liberaliseringslinje, der ligger i de forhandlinger, der hidtil har været ført, og vi giver altså mulighed for genforhandling af aftalerne, så de bliver mere ulandsvenlige. Det er det, der er vores ønske med debatten i dag: at vi på den måde